Hồi thứ mười
Tróc yêu quái lạc tới non thần
Thương đồ đệ Tiên nương cho báu

Nói về bà Pháp tổ của bọn Tiên nữ trên trời là Lê Sơn lão mẫu, ngày kia đang ngồi trong động, vùng sực nhớ lại một chuyện, liền kêu Công chúa là Trần Tam Thơ vào dạy rằng:

– Nguyên vì hôm nọ ta có cho một vật bảo bối xuống nhân gian, hóa ra yêu quái để nhiễu loạn nơi cung Chiêu Dương mà dẫn dụ Chung Vô Diệm về đây, nay nó đã xuống giếng rồi, vậy thì ngươi hãy đem cái tị thủy châu tới đó mà làm cho nước vẹt đi, rồi thả thái cực đồ ra, cho cái kim kiều nó thông vào động phủ rồi rước nó về đây, để ta cho nó ít món bảo bối, đề phòng bình định giang sơn mà trừ an lục quốc.

Trầm Tam Thơ vâng lệnh từ biệt thánh mẫu đi liền.

Nói về Chung nương nương một mình ngồi trong cái giỏ, Nội giám thòng xuống tới đáy giếng, thấy đáy giếng cạn khô không có nước, vừa bước ra khỏi giỏ, bỗng thấy con yêu ấy chạy đến kêu rằng:

– Chung Vô Diệm mi ỷ mạnh theo ta xuống đây, thật là mi đem mình nạp đó.

Vừa nói vừa nhăn răng ló vuốt, nhảy tới chụp Chung nương nương. Nương nương liền vung quyền tiếp đánh, hai bên đánh nhau hơn ba trăm hiệp, con yêu đuối sức; liền chạy tuốt qua phía Nam, Nương nương rượt theo hơn hai mươi dặm, con yêu vùng đâu mất, không thấy dạng thấy hình.

Chung nương nương lấy làm tức giận, đi kiếm khắp hết bốn phía, bỗng thấy phía trước mặt có một tòa núi cao lớn vô cùng, có bóng tường quan xuất hiện, cỏ hoa thịnh mậu, mười phần u nhã, chẳng kém chi hơn núi Bồng lai, tòng bá sum suê, bốn bề tươi tốt, xem giống tựa như tòa Tiên đảo, trên mây trắng bạc, dưới nước xanh dờn, chẳng phải Tây hồ, cũng là Ngọc phủ.

Chung nương nương xem thôi mãn nhãn trong dạ đương vui mừng, chợt ngó lại thì thấy sẵn có cái kim kiều phía trước, dưới cầu sen trổ tốt tươi, Nương nương liền bước thẳng lên cầu, đang coi thử núi chi cho biết. Vừa đi vừa nghĩ thầm rằng:

– Không dè dưới giếng nầy mà rộng rãi và có chỗ xinh tốt vui vẻ như vậy.

Vừa suy nghĩ vừa bước lần tới mãi, xảy thấy một tòa động phủ, trước cửa có bốn chữ vàng rằng: "Kim Quan Bảo Động", lại có một vị Tiên cô đứng trước cửa động trạc chừng mười tám tuổi, diện mạo phương phi, hình dung đoan chính, Nương nương vừa muốn hỏi thăm, chẳng dè vị Tiên cô ấy thấy Nương nương bước tới bèn cười và nói rằng:

– Chung thơ thơ, cha chả, chị em ta phân cách nhau đã mười tám năm rồi, nay gặp nhau đây thật là may lắm, vậy thì phải vào động cho mau, kẻo thánh mẫu có lòng trông đợi.

Nương nương cả mừng liền theo Tiên cô vào động, vào vừa khỏi cửa xem thấy hai bên lầu đài điện các nguy nga, phụng múa loan xòe, rồng chầu cọp núp, kỳ hoa thoại thảo chẳng thiếu chi, mùi hương bay nực mũi, thật là cảnh thiên thai, rất nên vui vẻ.

Bước lần vào bảo điện, thấy một vị thánh mẫu ngồi giữa, tóc bạc mà mặt còn trẻ, mắt sáng tựa sao băng, mặt tròn như trăng mười bốn, hai bên Tiên nữ đứng hầu, hơn trót trăm ngoài.

Khi Nương nương vừa bước vào, thánh mẫu liền chào rằng:

– Thầy mừng cho con, hôm nay về đến tiên viên, thật là may lắm.

Nương nương liền quỳ xuống lạy mừng hai mươi bốn lạy, và chúc cho Lão mẫu thánh thọ vô cương. Lão mẫu bèn dạy ngồi rồi nói rằng:

– Nhân vì thầy thấy con nay đã vào triều làm Hoàng hậu rồi, chẳng bao lâu đây con phải chinh Nam phạt Bắc, bởi vậy cho nên thầy mới sai bảo bối giả làm yêu quái dẫn dụ con xuống giếng, rồi thầy lại sai sư đệ của con là Trần Tam Thơ rước con về đây mà chỉ điểm cho con hay, vì nay hung tinh và ác tú loạn xuống đất nhiều, con một mình khó chống chọi, nên thầy kêu con về cho con ít món bảo bối, để phòng bảo hộ Tề Quốc giang sơn.

Chung nương nương nghe nói tạ ơn. Thánh mẫu bèn kêu Hồng tiên nữ và Hứa Quỳnh tiên, khiến lấy đào tiên và rượu tiên ra mà đãi, hai người lãnh mệnh vào lấy ra liền.

Thánh mẫu bèn kêu Chung nương nương cho ăn uống. Nương nương tạ ơn rồi uống luôn một hơi năm chén tiên tửu, lúc ấy Nương nương trong lòng đã đói, phần thì đánh với con yêu trọn một đêm làm mệt mỏi, nay thấy đào tiên tươi tốt đã ngọt lại thơm, liền ăn luôn một hơi ba bốn chục trái. Thánh mẫu bèn cười và bảo ăn thêm. Nương nương tạ ơn và nói mình ăn đã no rồi không ăn vào nữa được.

Thánh mẫu lại mời uống thêm vài chung rượu nữa. Chung nương nương cũng từ chối rằng mình ăn uống đã vừa rồi. Thánh mẫu bèn day lại mà hỏi hai người Tiên cô rằng:

– Sư huynh con ăn hết mấy trái đào, uống hết mấy chung rượu?

Tiên cô đáp:

– Năm chung rượu, 42 trái đào.

Thánh mẫu nghe nói cả mừng liền nói với Chung nương rằng:

– Con ăn được 42 trái đào và uống 5 chung rượu, thì ngày sau con làm Chiêu Dương Hoàng hậu được 42 năm, và sinh năm đứa con trai mà nối nghiệp cho nhà Tề. Thôi, con vào động gần trót nửa ngày, tính theo dưới nhân gian thì đã lâu rồi đó, vậy thì để thầy cho con ít món bảo bối phòng thân, rồi con phải về triều kẻo trễ.

Nói rồi liền khiến Công tôn Đại Thơ vào phòng lấy cái hộp đựng đồ bảo bối đem ra lập tức.